

bewondering niet verre. Toen zijn collega Smits (die ook hoogleraar was) zijn zilveren ambtsjubileum vierde, op 31 maart 1801, bleef Scharp niet achter met zijn loftuiting:

‘...Wie is Hij dan, die braave Man,
Wien alle braaven eeren,
Wiens roem men schaars bezingen kan
In omgang en in leeren...
't Is Smits, de roem van 't priester-choor,
Wien zij, die ons regeerden,
zoo welverdiend, zoo billijk door
't Hoogleer(aar)schap vereerden...'⁴⁰).

Ik zou zo zonder moeite nog een tijdje kunnen doorgaan, maar moet dat nalaten. Alleen dit: Scharp heeft ook zijn huiselijk wel en wee in rijmvorm publiek gemaakt. Op de derde jaardag van het overlijden van zijn eerste vrouw ('t was 1809 en hij was al sinds een jaar hertrouwd) vloeide o.a. het volgende uit zijn pen:

‘...Neen, 'k wensch haar niet terug, die bij de hemelzangen,
veel grooter zaligheid dan de aarde geeft, geniet;
God gaf me, op háár gebed, een leidsvrouw mijner gangen,
een zorgster voor het kroost, dat zij mij achterliet...'⁴¹).

Dit laatste brengt ons ongezoekt tot de vraag: hoe stond het er voor met Scharps gezin? Uit zijn huwelijk met Anna Catharina Engelcken (geb. Den Haag 1760) te Scheveningen gesloten op 26 juli 1778 werden tien kinderen geboren. Van deze tien stierven er zeven voordat hij zelf de ogen sloot. Anna Catharina stierf 31 augustus 1806 te Hoge Zwaluwe. Op 13 mei 1808 trouwde Scharp Adriana Vonk, weduwe van Jan Frederik van Durselen. Uit dit, zijn tweede, huwelijk werden geen kinderen geboren. Adriana was, op de kop af, zeven jaar ouder dan haar man. Nog in zijn afscheidspraak van 1826 memoreert Scharp, dat hij binnen één jaar tijds zijn beide oudste zonen moest bewenen: Abraham was overleden 10 september 1819 te Weltevreden, 34 jaar oud, beroepsmilitair, commies bij de Genie en Joannes Christianus was gestorven op 20 juli 1820, jurist, rechter van instructie bij het Tribunaal te Gorinchem, 39 jaar oud, nalatende een weduwe met twee kinderen.

Een lichte verkwikking mag hem zijn geweest, dat hij 11 februari 1816, zijnde de trouwdag van de kroonprins met Anna Pawlona, benoemd werd tot Ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw (bescheidenlijk voeg ik daar aan toe: hij had dit aan zijn trouwe Oranje-liefde ook waarachtig wel verdiend!).